

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

VI. Cataclysmus seu Diluv. orbis. terrarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

Centum quadraginta annos circa hoc tempus impleverat Abraham, provixitque ad annum usque centesimum septuagesimum quintum, postquam hæredem constituerat Isaacum; filiis autem *Agaris* & *Ceturæ*, quas secundarias uxores habebat, suas quoque possessiones attribuit, sed longius ab Isaaci ditione remotas, tum ne invidiâ ampliorum facultatum, quas Isaaco reliquerat, rixas & jurgia concitaret inter fratres; tam quia Palæstina, hoc est, terra Abrahamæ promissa divinitus, ad solos Isaaci posteros pertinebat; tum, quoniam illi à Deo veritudo discessuri erant, malorum consortio ne afflarentur boni. Sepultus est in spelunca Mambrae, duplicem in cryptam distinctâ, non procul urbe Hebrone, in qua jam antè Saram uxorem condiderat. Vir per omnia magnus: electus à Deo, qui Pater esset Credentium, & populi sancti Patriarcha: cunctarum decus & ornamentum virtutum: quo cum Deus pactum iniit Messiamque promisit ex ejus femine nasciturum.

NAR. VI.
CATACLYSMUS.
SEU DILUVIUM

Orbis terrarum. Gen. 6 7. 8. 9. A. M. 1656.
 Ante Christum. 2397.

Malus, ut dicitur, corvus, malum ovum.
 Ex sceleratissimo Caino impiissima soboles,
 Gigantes nati sunt, qui staturam superbiâ,
 deformitatem impuritate, ferociâ vires adæquan-
 tes,

tes, scelerum immanitate monstrosi, tam animorum portenta, quàm corporum, in nefas omne ruentes, nihil intentatum mali reliquere. Ne funditus tot inter crimina, mortalium genus interiret, futurus Aurruncus divini furoris, *Noë* justissimus nascitur. Qui deinceps virtutibus, ut annis, auctus, **SCELERUM ULTOREM DEUM**, verbo & opere reis intentavit. Nam novâ interminandi ratione, *Arcam* seu *Navim*, postquam diu verba fuerunt irrita, centum molitus est annis, certante hominum nequitia, cum longa **DEI** Vindicis patientia. Id, quoniam in Sacris paginis graphicè expressum est, paullo altiùs repetamus. Centum, & ampliùs annos in prægrandi illa fabricanda navi laborabat *Noachus*, Gen. 6. structuram dictante **DEO**; vidente, & illudente passim hominum petulantia senem, tanquam delirum, & mente emotum. Quidquid ille moneret, hortaretur, minitaretur, ipsi deridiculo habentes, plaris dapfiles æstimabant mensas, hilares, formosas sceminas. Frustra minæ, frustra conciones. Estur, potatur, luditur; nuptiæ, convivia, choreæ, luxus & luxuria, & quidquid flagitiorum excogitari potest, insana omnium libidine patrat: donec læsa diu Numinis patientia in furorem vertitur. Annus advenerat orbi condito millesimus, sexcentessimus, quinquagesimus sextus, *Noë*mo vel *Noacho* sexcentessimus; anni verò tempus amœnissimum, vernum, nam *Majus* erat. Virebant campi, florebant horti, nemora frondebant; avium cantibus personabat aër; radiò solis lætissimò cœlum ridebat; in lascivia, & amoribus erant mortales: nihilque minùs quàm interitum ex-

ſpectabant. Cùm ecce DEUS, octavò priùs, quàm
 perniciem hanc inferret, die, de cataclyſmo jam in-
 ſtante præmonitum Noëmum, jubet vaſa collige-
 re; relictâque cum ſuis terrâ, componere, compor-
 taréque, quidquid eſſet uſenſilium & com meatûs,
 in Arcam; brutorum item cicurum, ſilveſtrium-
 que, tum & volucrum omne genus eundem in lo-
 cum introducere; immundorum quidem anima-
 lium unum tantum par; at mundorum, & avium,
 ſeptena ac ſeptena, id eſt, tria paria, ſeu conjugia,
 & inſuper unum maſculum; nempe par unum pro-
 pagationi; alterum ſacrificio; tertium uſui & eſui
 ſervabatur. Septimus autem, id eſt, mas quartus,
 erat mox à diluvio in ſacrificium offerendus. Juſtus
 præterea componere fruges, annonam, pabulum;
 & omnia famis, ſitisque tam humanæ, quàm brutæ
 fomenta. Nec ille diſtulit, quod imperabatur,
 exequi. Labor apparebat futurus, ſi viribus ea hu-
 manis committerentur, in animalium brutorum
 introductione. Verùm illa, vel Numinis intus im-
 pellente ſtimulò, vel Angelis ea conducentibus, ex
 omnibus congregata paſcuïs, ſylvis, ac nidis conflu-
 xerunt: ac ſpectaculò quidem, quod vel ſolum ſuf-
 ficere debebat impiis permovendis, admirandò.
 Noviſſimum omnium intravit agmen, octo non ni-
 ſi capitibus cenſum, Noachus, uxor, filij tres, *Se-
 mus, Iaphetus, Chamus*, cum ſuis ſinguli conjugibus;
 quos DEUS propter Noëmum juſtitiâ præ cæteris om-
 nibus, virtutéque conſpicuum, ex tot millibus ſo-
 los conſervare ſtatuerat. A tergo verò DEUS hæſit
 illi, qui poſt ejus ingreſſum, clauſum foris oſtium,
 adverſus imbres, cum cura permunivit, Angelus
 ſcili-

ellicet divino jussu januam Arcæ foris bitumine ob-
levit, ne quid aquæ penetraret, néve Noëmus spe-
ctaculo tam horribili turbaretur, & cohorreret.

Aderat tempus, quo eradicandum eluvionibus
impium genus mortalium, quocirca in nubes ater-
rimas coire repentè cœlum; elementa conturbari;
venti, procellæque fremere; micare fulgura, rue-
re cœlò fulmina, simulque temporis eodem articu-
lò, sursum è terra prorumpere, quidquid illic ve-
narum humentium, ac fontanarum scaturiginum, &
aquarum, cæcis voraginibus collectarum latebat;
apertis quoque, & proruptis, simul omnibus catarr-
hactis, flumina, gurgitèsque ingenti cum fragore
præcipitari. Cum cælestibus ad delendam morta-
litate[m] subterraneæ conspirârunt aquæ, adeò, ut
nec modus esset, nec requies, decidentium ex alto
cœli ruinarum, & vel erumpentium terrâ, vel mari
vastò restagnantium eluvionum per continuos dies
ac noctes quadraginta. Cùm jam staret in edito
montis vertice, suis cum inquilinis Arca, & unda-
rum vi omnia obruerentur, horribile sanè spectacu-
lum erat, hominum à recenti superbia, & insolentia
ad magnam admirationem: ab admiratione ad
ingentem sollicitudinem repentè converforum, ut
qui viderent, domuum suarum tecta penetrari,
grandine perrumpi, procellis disijci: cellaria novis
undique fontibus ebullire, rapidos torrentes pronò
concurfù parietes domorum, quasi arietes in singu-
la momenta quatere, facilèque deijcere: familiam,
remque domesticam oppressam pessum ire. Luctu-
osissimus aspectus seminudorum hominum, bac-
chantium ritu, huc illucque discurrentium, & sua,
dein

deinde suos , postremò seipfos eripere festinantium , à circumfrentium aquarum , & magnis undique voluminibus occurrentium , præsentissima calamitate , atque pernicie : cùm & Arcæ jam clausa esset deforis janua , & illam è conspectu immanes circumquaque imbres , & tanta mentis perturbatio , vel potius amentia , miserabiliter sustulisset. Quæ ubique lacrymæ opem implorantium , quæ certamina tabulís se mutuò excludentium , qui clamores pereuntium , qui gemitus conclamatis in rebus , vel pacem à Superis , & veniam antea actæ vitæ postulantium , vel horrendis DEUM Ultorem diris execrantium ? Ingens ubique fletus , clamor , ululatus , comploratio , inter continuos ventorum fragores , colluctantium nubium tonitrua ; assilientium fluctuum immanes veluti dracones , nulla jam domo , nullo tecto , nulla arbore , monte nullo servare valente morti destinatos. Interea Noachus cum suis , lacrymarum imbre perfrusus , intimis sensibus , & summa animi contentione , pereuntibus corpore , animi certè salutem à DEO impetrare conabatur ; è quibus multi , necessitate in virtutem versâ , vitæ jacturam in scelerum poenam , & vindictam offenso Numini offerebant 1. Pet. 3. Centum & quinquaginta diebus elapsis , quibus aquæ terrarum orbem tenuerunt sepultum , Deus immisô ventô calidô & vehementi , eam undarum eluviem in suas cavernas , antra , specus , foveas , abyssos , unde emerferant , redire coëgit ; Arca rerò Noæa in montibus Armeniæ salva constitit. Emissus ex ea corvus , explorator terrarum , non rediit ; rediit verò columba , secundo exploratum missa , virentis olivæ frondem ore re-

ferens, cessantis exundationis argumentum. Noachus post annuam in arca moram, cum suis egressus, exstructâ arâ, Deo conservatori, holocausto pecorum, & avium mundarum sacrificavit; quo piissime placata Divina Majestas, in clementiæ, & eluvionis aeternum avertendæ, pignus, Iridem seu Arcum cœlestem in nubibus suspendit. Quibus rebus gestis Noachus dimisit animantia, unumquodque in viam suam; ipseque cum filiis agriculturæ operam dare cœpit, ne per otium succrescerent scelera, vindicibus undis extincta. Undis restingui debuit flamma libidinis, quæ præcipuè ac pæne sola hanc Numinis iram provocavit, ut discas, post cataclysmum, ignem luxuriæ, non nisi igne, at, heu! infernali velis, etiamnum deleri diluvio, at lacrymarum.

NAR. VII.

MALEDICTIO
CHAMI,

Et Chanaanis filij. Gen. 9. Anno Mundi 1657.
Noëmi 615. ante Christum 2382.

HAud bruta sunt fulmina, quæ improbis filiis impinguntur à genitoribus anathemata. Totam interdum profligant posteritatem, & ad omne ævum maledictionem extendunt. Ubi rediit sua facies elementis, & novus nitor affulsit siderum, Noëmus cum suis ad culturam terræ (neque enim sponte victum sufficiebat) se convertit, aratra invenit, equos, & boves jugo junxit, terram vomere pro-